

[Holger K. Nielsen]

hr. Svend Auken omkring finansloven, f.eks. under åbningsdebatten og i andre sammenhænge.

Igen er jeg helt enig med hr. Svend Auken i, at det er vigtigt, at de asociale nedskæringer fjernes. Jeg er helt enig, det er meget vigtigt, men det står da ikke i modsætning til, at der kan gennemføres sociale forbedringer. Jeg husker da, at hr. Svend Auken i tirsdags holdt et stort indlæg om hjemmehjælpsordningerne, som der er god fornuft i at forbedre, både ud fra hensyn til beskæftigelsen og ud fra, at det var socialt vigtigt at få denne forbedring. Jeg håber da, at det også stadig væk er Socialdemokratiets opfattelse, at der er mulighed for at få forbedringer og ikke kun at få forværringerne væk fra finansloven. Hvis det bare drejer sig om at få nedskæringerne væk, så synes jeg ærkelig talt, det er for lidt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Selv en meget nyttig meningsudveksling under de korte bemærkninger må have en ende. Hr. Arne Melchior for en kort bemærkning, og så lægger jeg op til, at vi slutter de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Min korte bemærkning gælder nogle betragtninger af hr. Kim Behnke, som sagde, at han ville overlade det til hver enkelt dansk borger at bestemme, hvor meget der skal ydes til ulandsbistand, og selv erklærede han sig villig til at betale mere end det, han i dag betaler via skatten.

Det er der jo al mulighed for at gøre, så det går jeg ud fra at hr. Kim Behnke allerede gør, men vi må nok konstatere, at det ikke vil gælde det danske folk i dets bredde. Når vi laver indsamlinger til internationale formål til fjerne folkeslag, så er vi bestemt i underkanten af, hvad de fleste andre nationer yder ved tilsvarende lejligheder. Derfor kan det ikke være anderledes, end at det er et kollektivt ansvar for det danske samfund – det er for øvrigt også en del af den danske sikkerhedspolitik – at denne hjælp ydes, og det kan ikke overlades til individualiteten, så meget mere som vi jo internationalt har forhandlet os til et mål for denne hjælp. Danmark har med en lang, lang række andre lande indgået aftale herom. Den støttes

af alle partier – så vidt jeg ved – i Folketinget, bortset fra Fremskridtspartiet. Alene af den grund er der altså kun 12 mandater bag hr. Kim Behnkes måde at se tingene på. Den er ubrugelig, uanvendelig, usolidarisk, ikkenæstekærlig; den er værdiløs.

Men det samme gælder for det hjemlige forbrug. Er det ikke solidarisk, at familier med børn skal have deres børn gratis i skole? Eller skulle de, der nyder at have skolegang til deres børn, betale skolegangen? Og de, der bliver syge, skulle så betale hospitalet? Er det ikke sådan, at der er en lang, lang række opgaver i dette samfund, som netop ydes, som mit partis formand og ordfører så rigtigt sagde, over skatten, fordi det er at løfte i flok? Om hr. Kim Behnke har børn eller ej, det aner jeg ikke, men selv om han ikke har og ikke agter at få nogen, så skal han være med til at betale, at landets børn og landets ungdom bliver uddannet på en måde, som er til gavn både for dem selv og for landet. Og sådan gælder det for langt de fleste af de opgaver, som betales via skatten.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Så vender vi tilbage til ordførerrækken – hvis man kan sige det sådan.

Jes Lunde (SF):

Jeg skulle måske starte med at sige, at der er behov for et bedre landingssystem i lufthavnen i Jylland. Grunden til, at jeg først kommer til stede nu, er i hvert fald, at der var tåge derovre. Spøg til side.

Det forslag til finanslov, vi behandler i dag, er efter SF's opfattelse grundlæggende utilfredsstillende. Det er det af flere grunde. Det er det først og fremmest, fordi det, regeringen lægger mest op til i sit forslag, er massive besparelser over for de dårligst stillede, og det er det også, fordi indsatsen imod arbejdsløsheden er alt for ringe.

Besparelserne over for de dårligst stillede er jo meget voldsomme i det oplæg, vi har set. Det har været et gennemgående tema i debatten, at der er meget betydelige nedskæringer i levevilkårene for nogle af de mennesker, som har det dårligst i forvejen. Lad os bare tage arbejdsløshedsdagpengene som et eksempel. At nedsætte satsen, når man har været arbejdsløs i et stykke tid, er for os at se et meget hårdt